

Inspraakronde Beleidsvisie externe veiligheid 23-10-13

Thérèse Carpay

Het externe veiligheidsbeleid is volgens de schrijvers van de nota gericht op het beperken van risico's die ontstaan door vervoer, opslag en verwerking van gevaarlijke stoffen. De gemeente legt in deze beleidsvisie haar ambities vast. Zij schrijft vanuit het perspectief van bedrijven. Over bewoners wordt slechts gesproken in termen van categorieën en afstanden. Geen woord over de invloed van risico's op het welbevinden van mensen. Door mensen alleen in abstracte termen ten tonele te voeren is het makkelijker over hen de meest gruwelijke uitspraken te doen.

De veiligheidsmaatregelen in deze nota beperken zich tot beslissingen ten aanzien van de ruimtelijke ordening. Andere maatregelen hebben volgens de schrijvers weinig zin. Bovendien is de burger in de eerste plaats zelf verantwoordelijk voor zijn veiligheid en is zelfredzaamheid zijn grootste kans op overleven. De bestrijdbaarheid van risicobronnen is namelijk onbegonnen werk. Dat wordt beschouwd als een gegeven, als een uitgangspunt. Niet iets om je verder druk over te maken. Initiatief tot verbetering is niet aan de orde.

Het terugkerend thema in de nota is het vergemakkelijken van het vestigen van nieuwe bedrijven, het beschermen van de rechten van bestaande bedrijven en het voorkomen van claims. Ten aanzien van de verantwoording van de veiligheidsrisico's worden bedrijven herhaaldelijk gerust gesteld met conclusies als: het hoeft niet van de regelgeving, dus doen we het niet in Nijmegen. Dat is onze keuze, dat is onze visie.

De argumentatie om op Kanaalhavens zelfs nog meer bijzondere risicobedrijven toe te staan is bedroevend. Volgens de nota liggen de woongebieden op grotere afstand en wonen in de directe omgeving 'relatief weinig mensen'. Duidelijk is dat de schrijver niet in West woont. De asfaltcentrale en Duynie liggen op een steenworp afstand van groenschool Helicon. Tramex en de Anac liggen op zo'n 100 meter van het Dominicuscollege en de Monnikskap. De eerste woningen liggen op 60 meter van het industrieterrein. In Nijmegen West wonen 40.000 mensen.

De communicatie over veiligheid wordt overgelaten aan de Veiligheidsregio. Die moet burgers op zelfredzaamheidsstrategieën wijzen. Daar moeten we het vooral van hebben. Alleen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen en vestiging van nieuwe bedrijven met gevaarlijke stoffen informeert de gemeente Nijmegen de directe omgeving actief. Ik woon 20 jaar in Nijmegen-West, onder de rook van het industrieterrein, maar ik heb nog nooit iets gehoord. Niet van de Veiligheidsregio, niet van de gemeente.

Onlangs werd dat gebrek aan communicatie nog pijnlijk duidelijk toen het bestemmingsplan Kanaalhavens met grote haast, omdat anders inkomsten gemist zouden worden, door uw raad werd goed gekeurd. De wethouder had op het laatste moment, nota bene in een wijzigingsnota als reactie op de zienswijzen van enkele bedrijven, de categorieën van verschillende risicobedrijven verhoogd en de bestemming van het industrieterrein Kanaalhavens verzwaaard. Daarmee maakte ze het mogelijk dat bestaande bijzonder risicovolle bedrijven uitbreiden en nieuwe bijzonder risicovolle bedrijven zich vestigen. Door dat op deze manier door te drukken werd ons het wettelijk recht op zienswijzen op deze ongelooflijk ingrijpende bestemmingsveranderingen door

de neus geboord. Ondanks de mail die ik daarover stuurde, accepteerde uw raad deze 'truc' en keurde het goed. Gevolg is dat in combinatie met deze veiligheidsnota die alles goed vindt, zich nu in Nijmegen West zelfs nog meer bijzondere risico bedrijven mogen vestigen en de bestaande bedrijven als Tank Storage, Duynie en de asfaltcentrale mogen uitbreiden. Hun rechten worden beschermd. Bewoners hebben het nakijken.

Over de gemiste inspraak moeten ze niet zeuren. Ze kunnen altijd nog naar de Raad van State. Je moet ervoor naar Den Haag en het kost behalve de reis, 300 euro leges, maar voor je veiligheid moet je iets over hebben. Het lijkt me een opdracht voor onze nationale ombudsman om zich eens te buigen over het democratische gehalte van de gemeente Nijmegen.

Bij deze beleidsvisie gaat het niet anders. Je moet wel van goeden huize zijn wil je op de hoogte zijn van de ontwikkeling van de nota en de invloed die het gaat krijgen op ons dagelijks leven. De enige communicatie naar de burgers komt van organisaties als Vereniging Leefmilieu en Gelderse Milieufederatie. Waarom bij het opstellen van de nota wel nauw wordt samengewerkt met de afvalverwerking en niet met bewoners is mij een raadsel.

In haar beleidsvisie gaat de rol van de lokale overheid niet verder dan beschouwen. Daarbij wordt alles gerelativeerd. Normen moeten vanwege de vele onzekerheden bij de berekeningen ervan, gezien worden als ijkpunten, zeker niet als normen of streefwaarden. In de nota wordt alles vloeibaar.

Als ik de nota zou mogen schrijven zou ik niet alleen verwijzen naar de landelijke risicokaart maar benoemen welke onveilige zaken er bestaan in Nijmegen en welke risico's die met zich meebrengen. Ik zou duidelijk maken waarom we bepaalde risico's acceptabel vinden en onder welke voorwaarden. Ik zou uiteenzetten welke maatregelen mogelijk zijn om deze risico's te beperken en waarom we sommige maatregelen wel en sommige niet moeten nemen. Hetzelfde geldt voor het handelen bij calamiteiten. Dan praat je over een visie. Als ik u was zou ik deze in de prullenbak gooien.

Ik dank u voor uw aandacht.